

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu JUDr. Jakubem Camrdou v právní věci žalobce: **Český rozhlas**, se sídlem Vinohradská 12, Praha 2, zastoupený JUDr. Petrem Orctem, advokátem se sídlem Na Vyhlídce 53, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2014, č. j. 9 Af 21/2010 - 105,

t a k t o :

- I. V řízení **se pokračuje**.
- II. Soud **v y z ý v á** žalobce a žalovaného, aby ve lhůtě **2 (dvou) týdnů** od doručení tohoto usnesení vyčíslili důvodně vynaložené náklady, které uhradili v řízení před Soudním dvorem Evropské unie.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný (stěžovatel) se kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2014, č. j. 9 Af 21/2010 - 105, kterým městský soud zrušil celkem deset rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu, a to rozhodnutí ze dne 9. 2. 2010, č. j. 1480/10-1300-101206, ze dne 9. 2. 2010, č. j. 1621/10-1300-101206, ze dne 9. 2. 2010, č. j. 1622/10-1300-101206, ze dne 9. 2. 2010, č. j. 1623/10-1300-101206, ze dne 9. 2. 2010, č. j. 1624/10-1300-101206, ze dne 9. 2. 2010, č. j. 1625/10-1300-101206, ze dne 9. 2. 2010, č. j. 1627/10-1300-101206, ze dne 9. 2. 2010, č. j. 1628/10-1300-101206, ze dne 9. 2. 2010, č. j. 1629/10-1300-101206, a ze dne 11. 2. 2010, č. j. 1630/10-1300-101206.

Finanční ředitelství pro hl. m. Prahu (původní žalovaný) těmito rozhodnutími zamítlo žalobcovo odvolání proti deseti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro Prahu 2 na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období března až prosince 2006, jimiž byla žalobci dodatečně stanovena daňová povinnost ve výši 0 Kč v každém z předmětných zdaňovacích období. Žalobci tak nebyly přiznány nadměrné odpočty na dani

z přidané hodnoty, které uplatnil v dodatečných daňových priznáních za uvedená zdaňovací období, a to v celkové výši 72 783 789 Kč.

Stěžovatel napadá kasační stížností rozsudek městského soudu z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky městským soudem v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

Nejvyšší správní soud se po předběžném posouzení věci usnesením ze dne 18. 12. 2014, č. j. 5 Afs 124/2014 - 79, obrátil v souladu s třetím pododstavcem čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie ve věci výkladu unijního práva na Soudní dvůr Evropské unie a předložil mu následující předběžnou otázku:

„Lze vysílání veřejnoprávního rozhlasu, které je financováno poplatky placenými na základě zákona, k jejichž úhradě je poplatník povinen z důvodu vlastnictví rozhlasového přijímače, jeho držby či z jiného právního důvodu opravňujícího k užívání tohoto přijímače, a to ve výši zákonem stanovené, považovat za „poskytování služby za protiplnění“ ve smyslu z čl. 2 bodu 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, které má být od daně z přidané hodnoty osvobozeno dle čl. 13 části A odst. 1 písm. q) téže směrnice, nebo jde o neekonomickou činnost, která vůbec nepředstavuje předmět daně z přidané hodnoty dle čl. 2 šesté směrnice a tedy na ni nedopadá ani osvobození od daně podle čl. 13 části A odst. 1 písm. q) této směrnice?“

V návaznosti na předložení uvedené předběžné otázky pak Nejvyšší správní soud zmiňovaným usnesením v souladu s § 48 odst. 1 písm. b) s. ř. s. přerušil řízení, aby vyčkal rozhodnutí Soudního dvora.

V předmětné věci vydal Soudní dvůr rozsudek ze dne 22. 6. 2016, C-11/15 dostupný na <http://curia.europa.eu>), jímž odpověděl na otázku Nejvyššího správního soudu takto:

„Článek 2 bod 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že taková činnost veřejnoprávního vysílání, o jakou jde ve věci v původním řízení, která je financována prostřednictvím povinného poplatku placeného na základě zákona vlastníky či držiteli rozhlasového přijímače a provozována vysílací společností zřízenou zákonem, není poskytováním služeb „za protiplnění“ ve smyslu tohoto ustanovení, a nespadá tedy do působnosti uvedené směrnice.“

V návaznosti na rozhodnutí Soudního dvora tedy Nejvyšší správní soud v souladu s § 48 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o pokračování v řízení o kasační stížnosti žalovaného a vyzval účastníky řízení, aby pro účely rozhodnutí o nákladech řízení vyčíslili náklady, jež důvodně vynaložili v souvislosti s řízením o předběžné otázce před Soudním dvorem.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 14. července 2016

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu